

Tien mannen en de slip van ee

van Jezus: de heidense soldatenhoofdman (Matth. 8) en de Kananese vrouw (Matth. 15).

De toestroom uit de volken om met Israël te delen in Gods heil in Jezus, wordt na de uitstorting van de Geest al meer zichtbaar, zoals ook Petrus getuigt, dat de beloften van Gods heil in Jezus ook zijn “voor allen die verre zijn, zovelen als de Here, onze God er toe roepen zal” (Hand. 2:39).

En die toestroom uit de volken naar

het heil van God voor zijn volk Israël, gaat - overeenkomstig wat God heeft beloofd - nog altijd onverminderd door, totdat alles zal zijn vervuld.

De positie van de stad Jeruzalem

Bijzondere aandacht verdient in de profetie van Zacharia de positie van de stad Jeruzalem, als plaats waar de volken zich verzamelen bij de God van Israël.

Bij het glas-in-loodraam van Marc Chagall

In de synagoge van het Hadassah ziekenhuis in Jeruzalem heeft de joodse schilder Marc Chagall de zegenspreuken van Jakob tot zijn zonen (Gen. 49) in glas-in-loodramen vertolkt. In het raam van zijn eerstgeboren zoon Ruben overheerst de kleur blauw. Deze kleur verwijst naar de oorspronkelijke staat van de schepping voordat er een scheiding kwam tussen de wateren onder het uitspannel en die erboven (Gen. 1: 6-7). Vogels komen op uit zeeschuim.

Het wijst ons erop dat alle leven uit de zee opkomt. Vis en

gevogelde van elk vier stuks, gereed om de vier hoeken van de aarde te bevolken. God spreekt over hen beiden de eerste zegen uit: “Weest vruchtbaar, wordt talrijk...” (Gen. 1:22). Als symbolen van overvloed en vruchtbaarheid associeert Chagall hen met Ruben die Jakob “de eersteling mijner kracht” noemt in de zin van “eerste vrucht”. Mozes neemt dat later over als hij zegt: “Ruben leve, en sterve niet, maar laten zijn mannen te tellen blijven” (Deut. 33:6).

Evenals vogels en vissen op de tweede plaats gesteld werden onder de heerschappij van de mens (Gen. 1:26), moest Ruben zijn eerstgeboorterechten afstaan aan zijn broers.

Chagall plaatst twee robijnen in een blauwe omlijsting. Ze verwijzen naar de rode steen in het borstschild van de hogepriester waarin Rubens naam gegrift stond (Ex. 25:15vv.)

Een wit en roze licht doorbreken de dichtheid van de wateren. Ze veroorzaken subtiele lichtflikkeringen op schubben en rugvinnen van de vissen. Nog een paar andere motieven springen in het oog, zoals een vijfde vis die breder glimlacht dan de andere en de vredesduif die zijn olijftakje heeft ingewisseld voor een boeket bloemen. Het zijn de vrijheden die een kunstenaar zich, los van de tekst die hij vertolkt, mag veroorloven.

